

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 (2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และ (4) ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

1.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 2 คน

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวบ่งชี้ที่ศึกษา และนำตัวบ่งชี้ที่ได้นั้นไปดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครูโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 181 คน รวบรวมข้อมูล นำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อหาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และตั้งชื่อองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.1 นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.2 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.3 นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2

3.1 ผู้บริหารจัดการประชุมปฏิบัติการครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลลานสักศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

3.4 ผู้วิจัยได้นิเทศแนวการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อสอบถามติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 กับครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลลานสัก ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบโดยการวัดและประเมินผลจากคุณภาพผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

หลังจากทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผู้วิจัยได้ประเมิน

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวนทั้งหมด 26 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 620 คน รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 661 คน โดยใช้แบบประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในด้าน ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90 รวบรวมแบบประเมินได้ทั้งหมด 633 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 95.76 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม

สรุปผล

ผลการวิจัย เรื่อง การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผู้วิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

1.1 ในภาพรวม ตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .639 ถึง .923 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.630 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 28.029 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 23 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า “การเป็นผู้นำ”

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .701 ถึง .950 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 14.104 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.536 ซึ่ง

แสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 16 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า “การมีส่วนร่วม”

1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .623 ถึง .871 ซึ่งมีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 9.522 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 8.326 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 11 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ”

1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .803 ถึง .867 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.571 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.722 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า “การมีวิสัยทัศน์ร่วม”

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .542 ถึง .731 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.516 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.353 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า “ชุมชนกัลยาณมิตร”

1.2.6 องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .585 ถึง .760 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.721 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 3.120 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 6 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 6 ว่า “โครงสร้างการบริหารชุมชน”

1.2.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผล ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .506 ถึง .879 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.989 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ได้มีค่าเท่ากับ 2.974 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 7 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 7 ว่า “การติดตามผล”

1.2.8 องค์ประกอบที่ 8 ผลลัพธ์การบริหาร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .527 ถึง .813 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.317 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 2.151 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวบ่งชี้ สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 8 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 8 ว่า “ผลลัพธ์การบริหาร”

2. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.1 จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม

2.1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกัน และการประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

2.1.3 องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการ สื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน

2.1.5 องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร ประกอบด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการ

ชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้

2.1.6 องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เจือปนที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก

2.1.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผล ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำ และเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล

2.1.8 องค์ประกอบที่ 8 ผลลัพธ์การบริหาร ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์

2.2 รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ ผลการประเมินผลคุณภาพผู้เรียน 5 ด้าน คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้านผลการทดสอบมาตรฐานด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ด้านผลการทดสอบระดับชาติ NT ด้านผลการทดสอบระดับชาติ O-NET และด้านผลงานนักเรียน ดังนี้

3.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 13.02

3.2 ด้านผลการทดสอบมาตรฐานด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีความสามารถในการบวก และลบ จำนวนไม่เกิน 3 หลัก และแก้โจทย์ปัญหาอย่างง่ายเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 9.65 ระดับคุณภาพจากดีเป็นดีมากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีความสามารถในการบวก ลบ คูณ และหาร จำนวนที่มากกว่า 3 หลักขึ้นไปได้ และแก้โจทย์ปัญหาระคนอย่างง่าย เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.45 ระดับคุณภาพจากดีเป็นดีมาก

3.3 ด้านผลการทดสอบระดับชาติ NT พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น 20.12 คะแนน

3.4 ด้านผลการทดสอบระดับชาติ O-NET พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น 5.70 คะแนน

3.5 ด้านผลงานนักเรียน พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลลานสักได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศ โครงการคณิตศาสตร์ประเภทสร้างทฤษฎีหรือคำอธิบายทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้น ป.4 - ป.6 ได้รับรางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ 1 โครงการคณิตศาสตร์ประเภทบูรณาการความรู้ในคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ระดับชั้น ป.4 - ป.6 ในงานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ปีการศึกษา 2561 ระดับชาติ จังหวัดพะเยา ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ 1 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย เนื่องในงานการแข่งขันทักษะวิชาการนักเรียน วิจัยของครูและบุคลากรทางการศึกษา (ในเขตจังหวัดลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท อ่างทอง และอุทัยธานี) Princess Chulabhorn Science High School Lopburi “PCSHSL Science Fair 2019” ณ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ลพบุรี ได้รับคะแนนสอบยอดเยี่ยม อันดับที่ 1 ของจังหวัดอุทัยธานี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการทดสอบ ความรู้วิชาคณิตศาสตร์ ครั้งที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2561 ดำเนินการจัดสอบโดยบริษัท เสริมปัญญา จำกัด นักเรียนได้รับรางวัลคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากผลการทดสอบระดับชาติ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2561 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลลานสักได้รับคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม จากการสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนระดับชาติ (National: NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2561 รางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้น ป.1 - ป.3 รางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 1 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ระดับชั้น ป.4 - ป.6 และรางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันซูโดกุ ระดับชั้น ป.1 - ป.6 ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2561

4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

4.1 ด้านความถูกต้อง พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

4.2 ด้านความเหมาะสม พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

4.3 ด้านความเป็นไปได้ พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

4.4 ด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41

อภิปรายผล

ในการวิจัยการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย แยกเป็น 4 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผล และองค์ประกอบที่ 8 ผลลัพธ์การบริหาร **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ในปัจจุบันวิชาชีพมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคม ตลอดจนความต้องการของชุมชนยังคงมีความต้องการผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์และพัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย คุณภาพการศึกษา จึงเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดประเด็นหนึ่งของสังคม ซึ่งสังคมไทยและกระทรวงศึกษาธิการกำลังให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ และพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งให้สูงขึ้น ดังนั้น องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงควรมีความสอดคล้องกับบริบทชุมชนและบริบทของสถานศึกษาและใน 8 องค์ประกอบดังกล่าวนี้ถ้ามีครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2554) ได้นำเสนอองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วย 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) ภาวะผู้นำร่วม 3) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ 4) ชุมชนกัลยาณมิตรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด, และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 96) ซึ่งผลการวิจัยได้พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มาจากข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนำเสนอเป็น 6 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วม เป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทางเส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงเป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนามาจาก

กลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน รวมกันด้วยใจจนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ภาวะผู้นำร่วมคือภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมและภาวะผู้นำร่วมกันให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ชุมชนกัลยาณมิตร เป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชนมีคุณลักษณะคือมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเป็นวิถีแห่งอิสรภาพและเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันบนพื้นฐานความไว้วางใจเคารพซึ่งกันและกันมีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรมคุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตน และ 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นรูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความแตกแยก และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

2. การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำเสนอผลการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพิ่มขีดความสามารถของสถานศึกษา เปรียบเทียบกับโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยร่วมกับครู และบุคลากรในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ให้ความสำคัญและส่งเสริมครูผู้สอนให้มีความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ผลงานของครู นักเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาให้มีความน่าสนใจรวมทั้งสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบ คอยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ มีการสังเกตการณ์ร่วม มีการนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยน นำมาใช้

แก้ปัญหาและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stoll et al. (2003: 3) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มหรือเดี่ยวได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และมองว่าครูทุกคนคือผู้เรียนซึ่งเรียนรู้จากผู้ร่วมงานซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hord (2010: 5) กล่าวว่าลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าองค์กรที่มีลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้น ฝ่ายบริหารอันประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนต้องมอบความไว้วางใจให้ครูและผู้ร่วมงานทุกฝ่ายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ มีอำนาจ และการตัดสินใจร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้ และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตรและโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุป และข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่ การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ระหว่างครูเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม ครูต้องมีทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนา ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ที่ดีของสถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาได้ทำการจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษาได้มีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุนและ 5) สถานศึกษามีแนวทางการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทยผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือรวมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะ ผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการ สถานศึกษา และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และ ร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ ที่มี วัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือ รวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกันและการ

ประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ที่ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้นำชุมชนร่วมกันทำงาน รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นำเสนอเกี่ยวกับทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และสร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานของความสมัครใจ ร่วมกันสร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ จนเกิดความรักและความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ มีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีแนวปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากร นักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล โดยการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล และสร้างเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554:32-33) กล่าวว่า หลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ หลักการมีส่วนร่วม ชุมชนแห่งการเรียนรู้เปิดโอกาส และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตาม มีความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน มีสมาชิกของชุมชนที่มีคุณภาพ และมีจิตใต้สำนึกเพื่อส่วนรวม เข้ามาร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบในทุกกระบวนการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิฑูร ทาชา (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน มีบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง นอกเวลาเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา จำนวนทั้งสิ้น 15 รายวิชา และได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้วิจัยหลายประการ คือ การรู้จักใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักจิตวิทยาในการทำงานเป็นทีม การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน การมุ่งคุณภาพของงาน และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพอร สดเอี่ยม (2560) ผลการวิจัยพบว่า ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน 2) มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ 3) การเสาะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ 4) การลงมือปฏิบัติและทดลอง 5) ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 6) การมุ่งที่ผลลัพธ์

องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้แก้กู่ระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และ

บุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอ่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันกับนานาชาติ ร่วมกันกับครู และครูผู้สอนมีการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการเรียนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอ่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ (professional learning and development) มีจุดเน้นของการเรียนรู้ที่สำคัญสองประการคือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนพื้นฐานของประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณของความเป็นครู คือ การเรียนรู้เพื่อรู้จักตนเอง รู้จักผู้เรียนที่มากกว่าความรู้แต่กลับเป็นความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ และการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นโครงสร้างการเรียนรู้ในการที่ครูรักษาความรู้ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเองไว้ เป็นทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพและเป็นบันไดอาชีพ ในการเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ทำให้การเรียนรู้มีคุณภาพอยู่เสมอ

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์

ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถสร้างภาพความ เชื่อมโยงและทิศทางการดำเนินงานสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน การสร้างวิสัยทัศน์การดำเนินงานที่ดี ผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และ สามารถนำโรงเรียนสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้โรงเรียนจัดกิจกรรมได้ครอบคลุมทุก มาตรฐานและทุกตัวบ่งชี้มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง และผ่านการรับรองจากการประเมิน คุณภาพภายนอก นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียนและยกระดับสู่มาตรฐานสากล นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเขียนได้และคิดเลข เป็นทุกคน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่3 และ (O-NET) ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มร้อยละ 2 นักเรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม มีศีลธรรม รักษา ความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เมตตาและแบ่งปัน ใฝ่ใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขที่ถูกต้อง มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักดรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อจำเป็น มีไว้พอกิน พอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะ ขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี มี ความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มีความละเอียด เกรงกลัวต่อ บาบตามหลักของศาสนา คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายร่วม (shared vision/goals) การรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้จำเป็นต้องเห็นภาพ/ทิศทางแห่งความสำเร็จที่เป็นความหวัง ร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนา วิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตรและโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์ กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ครูต้องเรียนรู้วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมของโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่โดยครูร่วมกันเรียนรู้ มีการเสริมพลังอำนาจ สร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ พร้อมกับนำวัฒนธรรมของโรงเรียนบูรณาการ เข้ากับวัฒนธรรม ค่านิยม คุณค่าของตนเองที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการวาง รูปแบบพฤติกรรมและการรับรู้ เพื่อประยุกต์กับการจัดการเรียนการสอน ไปสู่เป้าหมายร่วมกันของ โรงเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กร ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัย

พบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ดีของสถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษามีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 5) สถานศึกษามีแนวทางการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรณ์ สุวรรณวงศ์ (2558) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือรวมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งประกอบไปด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตรโดยต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรมีความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน สร้างความรู้สึกร่วมกัน ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม มีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน เพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู ยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุชิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก และมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข รวมทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า ชุมชนกัลยาณมิตร มุ่งความเป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงานและการอยู่ร่วมกันโดยเน้นวัฒนธรรมแบบเปิดเผย สร้างความรู้สึกปลอดภัย อิศระ วางใจ และเคารพซึ่งกัน และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วม ที่ร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PCL คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PCL ที่มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) เป็นชุมชนที่มีฉันทะและความศรัทธาในการทำงาน 3) เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ 4) เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้

องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน ประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชนเงื่อนไขที่ช่วยผูกความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้ง

ภายในและภายนอก **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** โรงเรียนมีโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหารเน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการ ใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน ทั้งนี้โครงสร้างการบริหารชุมชนที่ดีมีคุณภาพจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความมีระเบียบ เรียบร้อย บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า โครงสร้างสนับสนุนชุมชนจะสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคงอยู่ ได้แก่ การอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตรระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติกร เน้นปฏิบัติงานแบบทีมงาน จัดสรรปัจจัยสนับสนุนการทำงานแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ และบรรยากาศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยทางด้านการบริหาร อยู่จำนวน 4 ปัจจัย ที่ร่วมกันพยากรณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) ระบบขององค์การ 3) โครงสร้างขององค์การ และ 4) การบริหารจัดการ

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผล ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** สถานศึกษาได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามเชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัญจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์และโซเชียลมีเดียในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ สร้างเครื่องมือการประเมินเป็นระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ ส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง สร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน สร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นให้มีความเข้าใจง่าย และเป็นระบบที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(2554:32-33) กล่าวว่า หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล มีการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อสามารถประสานเกื้อกูลกันระหว่างศูนย์การเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายระหว่างศูนย์การเรียนรู้อื่น ๆ ได้สร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบเข้าใจได้ง่าย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุขเมตติกุล (2557) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีด้านที่เป็นจุดแข็ง คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ คำวาง (2559) ผลการวิจัยพบว่า ทีม PLC ได้ดำเนินกิจกรรมโดยวิเคราะห์ปัญหาการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม/แผนการสอน การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด การปฏิบัติจัดการเรียนรู้/การปฏิบัติกิจกรรม ข้อสรุป การแสดงความเห็นสะท้อนความคิดของทีม และข้อสรุปเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ชั้นนิเทศ กำกับติดตามเชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัญจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์และโซเชียลมีเดีย

องค์ประกอบที่ 8 ผลลัพธ์การบริหาร ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเรื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเรื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนอนุบาลลานสักเพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติโดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน หัวหน้าชุมชน และนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และบริหารจัดการศึกษา พัฒนาแหล่งเรียนรู้สู่สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ร่มรื่นน่าอยู่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 2-3) กล่าวว่า มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ได้ประกอบไปด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความเหมาะสม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพัฒนารูปแบบ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อหาความตรงของรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญว่าคู่มือการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาลลานสัก ใช้กระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ และเชิงปริมาณ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ดังนั้นจึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า ผลการรูปแบบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือจังหวัดเชียงราย มีความเหมาะสม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธนสมพร มะโนรัตน์ (2560) ซึ่งพบว่ารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมารณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่าหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีความสามารถในการบวก และลบ จำนวนไม่เกิน 3 หลัก และแก้โจทย์ปัญหาอย่างง่ายเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพดีเป็นดีมาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีความสามารถในการบวก ลบ คูณ และหาร จำนวนที่มากกว่า 3 หลักขึ้นไปได้ และแก้โจทย์ปัญหาระคนอย่างง่าย เพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพดีเป็นดีมาก นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของผลการทดสอบพื้นฐานระดับชาติ (NT) เพิ่มขึ้น และมีนักเรียนได้รางวัลคะแนนเต็ม 100 คะแนน ในรายวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยของผลการ

ทดสอบพื้นฐานระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เพิ่มขึ้น มีนักเรียนได้รับคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม นักเรียนโรงเรียนอนุบาลลานสักมีผลงานดีเด่นและได้รับรางวัลหลายรางวัล ได้แก่ รางวัลเหรียญทองชนะเลิศ โครงการคณิตศาสตร์ประเภทสร้างทฤษฎีหรือคำอธิบายทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้น ป.4 - ป.6 ได้รางวัลเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ 1 โครงการคณิตศาสตร์ประเภทบูรณาการความรู้ในคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ระดับชั้น ป.4 - ป.6 ในงานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ปีการศึกษา 2561 ระดับชาติ จังหวัดพะเยา ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ 1 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย เนื่องในงานการแข่งขันทักษะวิชาการนักเรียนวิจัยของครูและบุคลากรทางการศึกษา (ในเขตจังหวัดลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท อ่างทอง และอุทัยธานี) Princess Chulabhorn Science High School Lopburi “PCSHSL Science Fair 2019” ณ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ลพบุรี ได้รับคะแนนสอบยอดเยี่ยม อันดับที่ 1 ของจังหวัดอุทัยธานี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการทดสอบความรู้วิชาคณิตศาสตร์ ครั้งที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2561 ดำเนินการจัดสอบโดยบริษัท เสริมปัญญา จำกัด รางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้น ป.1 - ป.3 รางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 1 การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ระดับชั้น ป.4 - ป.6 และรางวัลเหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันซูโดกุระดับชั้น ป.1 - ป.6 ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ครูผู้สอนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เป็นตามเป้าหมายของโรงเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทางของรูปแบบ รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินงานตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามองค์ประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น มีผลการสอบมาตรฐานชั้นเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คะแนนสอบระดับชาติ NT และ O-NET สูงขึ้น และมีนักเรียนได้ 100 คะแนนเต็ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ซึ่งสมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดมสิน คันธภูมิ (2558) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา กระบวนการทำงานแบบกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกได้ดีขึ้น

4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาล ลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความเป็น ประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ **ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ** ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการ บริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุค ปัจจุบัน ซึ่งรูปแบบที่ได้นั้นสามารถพัฒนาเพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อที่ทำให้ เข้าใจง่ายขึ้น และกระชับถูกต้อง สามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้ช่วยให้ตนเองและ คนอื่นเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น โดยการพิจารณาถึงความถูกต้องและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ บริบทของ โรงเรียน และความสอดคล้องภายในองค์ประกอบแต่ละด้าน พิจารณาจากความครอบคลุมองค์ประกอบ การใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานการณ์ พิจารณา ถึงความสามารถในการนำไปสู่การปฏิบัติ การมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติให้สำเร็จได้ ภาวะความเสี่ยง ที่จะเกิดขึ้น และการมีระเบียบกฎหมายที่เอื้อให้สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวได้ พิจารณาจากผลดี ที่จะเกิดขึ้นต่อโรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน โรงเรียน ดังนั้น จึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพของรูปแบบในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความ เป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พิมพ์สอน (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์มีความสอดคล้อง เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ใน ระดับมาก และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมิน ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 จากการศึกษาพบว่าได้องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 8 องค์ประกอบ 69 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ที่สามารถนำไปใช้ใน การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพได้

1.2 จากการศึกษาสามารถสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้ อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ใน โรงเรียนอนุบาลลานสัก ดังนั้น ผู้นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบฯ จากคู่มือการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียดในทุกประเด็นเนื้อหา ก่อนนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.3 จากการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่สร้าง

ขึ้นในครั้งนี้อาจยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสักได้ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้านผลการทดสอบมาตรฐานด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ด้านผลการทดสอบระดับชาติ NT ด้านผลการทดสอบระดับชาติ O-NET และด้านผลงานนักเรียน ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าการนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้นควรจะได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 จากผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่ารูปแบบมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่สร้างขึ้นนี้ไปพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันต่อไปได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

2.2 ควรมีการทำวิจัยเชิงสถิติเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมาย